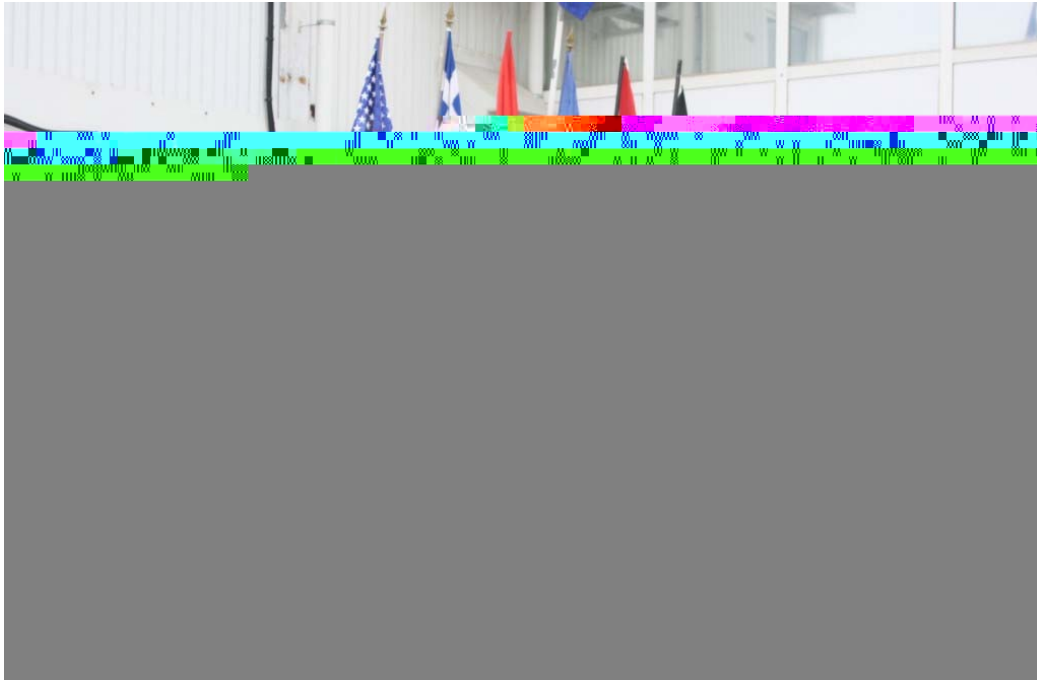

Mijn Kosovo weekboek (Week 15: De Battle Group.)

De oude en gedeeltelijk nieuwe ploeg¹

Maan 11 Jan 10

Deze week begon niet met de gewone vlaggenroet, maar met een heuse parade. De nieuwe Battle Group commandant wou uitpakken met een parade om goed te onderlijnen dat we nu geen Task Force meer zijn. De orde van de dag (zie bijlage) maakt dit duidelijk. Buiten zeer veel van 'attention' naar 'at ease' gaan en terug, zat er niet veel beweging in de parade. Het was een zeer statisch gedoe.

---

¹ Weekvraag: waarom is de opstelling van de foto is asymmetrisch?

Na de parade hadden we een eerste vergadering met de nieuwe commandant. Hij wou ons diets maken hoe hij zijn eenheid in de komende week zou leiden. Hij voert immers slechts 1 week het bevel, daarna vertrekt hij. Het is een andere stijl en een andere lay-out. Een klein voorbeeldje hiervan is dat de compagnie commandanten nu vooraan zitten en de stafofficieren achteraan. Voor sommigen vergt deze verandering een grote mentale aanpassing.

Kort na deze moesten we aanwezig zijn op een volgende 'vergadering'. Normaal gezien zou dit een ontbijtbijeenkomst zijn waarop een paar dingen afgesproken zouden worden, maar het werd uiteindelijk tot een babbel met koffie gereduceerd. We konden niet over logistiek praten zoals het gepland was, want naast de chefs van de National Support Elements (NSE) waren ook de Senior National Representatives (SNR) uitgenodigd. Veel meer dan een kennismaking kon dit dus niet zijn.

Op die koffi clash toch een aantal interessante weetjes kunnen verzamelen. De ASIA is een voorstander van interoperabiliteit oefeningen. Hij vindt het aspect van kennis maken en training zeer belangrijk. Hij doet alsof het zijn idee is, terwijl het voorstel oorspronkelijk van mij komt. Maar dat is niet belangrijk, want als de Fransen als grootste groep zich achter dit initiatief scharen, dan zal het georganiseerd worden. En dat resultaat is het belangrijkste.

Op het einde kreeg ik een kopie van de mail van de kolonel van de gendarmerie. Na het lezen van deze mail besepte ik dat mijn kennis van het Frans hier te kort schoot. Zelfs na het volledig ontleden van de mail wist ik nog altijd niet of ze nu wel of niet met de interventieploeg FAST PELICAN zouden meedoen. Help!

De mail beweert dat de Franse gendarmerie 24/7 beschikbaar is en direct zal reageren indien er een Franse militair betrokken is. Hoewel ze willen meewerken in een multinationale omgeving, zien ze niet in dat de andere MP dat voor hun militairen niet kunnen doen. Ze stellen dus voor dat de natie van de betrokken militairen ingelicht wordt en dat de respectievelijke MP/gendarmerie maar moet meegestuurd worden.

De Deense officier verantwoordelijk voor de planning komt mijn bureel binnen met de vraag of ik voor morgen voor minibussen kan zorgen. Blijkbaar zijn ze vergeten om voor vervoer te kijken voor het bezoek van 20 officieren aan Mitrovica. Ik zal weer moeten toveren, maar een paar uur later hebben ze wat ze willen.

Mijn mailbox wordt gebombardeerd met e-mails. Veel te veel om ze allemaal te beantwoorden. Ze zullen moeten wachten, want ik wil vandaag met de Griekse luitenant-kolonel overleggen in verband met toekomst van de sectie. Het wordt tijd dat we aan de overgave-overname denken. Ik stel voor om nog twee weken de sectie S1/S4 te leiden, zodat hij zich op zijn gemak kan inwerken. De laatste week van januari neemt hij het roer over en kan ik waar nodig bijspringen. Toen we over de werking van de sectie praatten, moest ik hem ook inlichten over het gebrek aan output van de Marokkaanse majoor. Nu weet hij hoe ik erover denk.

Plots komt het bericht binnen dat de Franse Gendarmerie niet meedoet met Fast Pelican. Ik had ze voor vandaag op de lijst gezet, maar ze weigeren deel te nemen.

Maar wil het juist dat ze door deze weigering het gezochte tegenbewijs leveren. Immers, omdat ze op de lijst stonden en niet kwamen opdagen heeft de watchkeeper van de TOC² hen proberen te contacteren. Na veel zoeken en bellen bleek dat de volledige ploeg in Pristina zat. Wat bewijzen ze daar nu mee? Wel, stel dat er een incident met een Franse militair gebeurd was, dan waren ze niet te bereiken en zelfs indien ze te bereiken waren dan had het minstens een uur geduurd voor ze op de plaats van het ongeval waren. Een duidelijke demonstratie van het verschil tussen 24/7 beschikbaar zijn en op '5 minuten' staan.

Ik ruik de 'overwinning' en stap naar de ASIA. Er was geen lang betoog nodig om hem te overtuigen. Hij zou direct naar de kolonel van de gendarmerie bellen. Ik was nog niet in mijn bureel of ik kreeg de bevestiging dat ze wel meedoen. Einde discussie. Ik verwacht natuurlijk nog tegenstand, maar het achterhoedegevecht is beslecht. Nu nog oefeningen organiseren.

Door de problemen met de printer voor de ID kaarten vorig weekend, kregen we een nieuwe. Hoewel van hetzelfde merk is de werking iets anders. Juist anders genoeg om opnieuw alles te moeten instellen. Avondwerk om alles in orde te brengen, maar uiteindelijk slaag ik er toch in. Wat is het verband tussen het herschrijven van software en Logistiek?

De avondlijke radio check van de FAST PELICAN komt niet. Blijkbaar is er een probleem met de nieuwe bezetting van de TOC. De radio check is zeer belangrijk, het is immers niet alleen een test van de communicatie maar ook een sein om naar een langere reactietijd over te gaan. Overdag moeten we in 5 min klaar zijn. Dat is een zeer kort tijdsbestek waarin je niet veel kan doen. Te kort voor een douche, dus altijd je kleren aan, geen sport, ... De radio check 's avonds betekent dat we op 15 min staan. Tijd genoeg om je aan te kleden en dus kan je een douche nemen, in je bed kruipen, ... Normaal gezien grijpt de oproep ten laatste om 22u00 plaats, maar als die uitblijft, zit je te wachten. Zoals nu dus. Ik contacteer de TOC en ze beloven me het zo snel mogelijk te doen. Slapen!

Dins 12 Jan 10

Deze morgen zijn alle nieuwe aanwezig. We kunnen starten met de volledige overgave. Er rijst direct een probleem. De Franse korporaal spreekt geen woord Engels en verstaat het ook niet. Hoe kan iemand secretaris van een Griekse LtKol en assistent van een Griekse sergeant zijn als hij hen niet begrijpt? We ondervinden aan den lijve wat multi-nationaliteit op zeer laag niveau inhoudt.

Met de volledige ploeg overlopen we de taken van iedereen. De Griek zal de ploeg leiden want dit werd bevestigd door de nieuwe Ops Chief. Nu is er tenminste duidelijkheid.

---

² Watchkeeper van de TOC: is de officier van permanentie in het Tactisch Operatiecentrum (TOC) die de operaties opvolgt.

De chef van de Franse Gendarmerie contacteert mij om te vertellen dat ze meedoen en vraagt wat er van hem verwacht wordt. Zijn tegenstand vertoont nog enkele stuip trekkingen, maar het gevecht is voorbij en dat beseft ook hij.

Zoals verwacht zijn er problemen met de papieren van de Fransen. Voor het opmaken van een KFOR ID kaart hebben we een marsbevel in het Engels nodig. De Fransen komen hier toe zonder marsbevel, alleen met een brief waarop staat dat ze het vliegtuig moeten nemen. Alles in het Frans natuurlijk. Na zoveel rotaties weten ze nog altijd niet wat ze hun soldaten moeten meegeven. Ook zijn hun veiligheidslicenties niet in orde.

Wij, Belgen, vertrekken niet in operatie zonder deze papieren, maar de Fransen dus wel. Als echte Belgen proberen we een oplossing te vinden, maar het duurt een aantal dagen voordat de Frans chefs dit doorhebben. Al die tijd komen de Franse soldaten naar hun kaarten vragen. De spanning stijgt dus. Resultaat is dat Helga over haar toeren geraakt, maar ondanks alles werkt ze door.

Intussen moet ik hier en daar brandjes blussen. De nieuwe staf is duidelijk nog niet ingewerkt en zoekt zijn weg. Als 'achterblijver' moet ik dus dingen bijsturen.

We hebben onze 2 jeeps ontvangen. Wat niet verteld werd, is dat die jeeps met extra materieel komen. De jeeps kunnen niet afgesloten worden en dus moeten we dat materieel ergens stockeren. Waar?

Met de ASIA op theevisite bij de nieuwe Marokkaanse bevelhebber geweest. Onze bedoeling was om de Marokkanen ook bij Fast Pelican te betrekken, opdat alle naties die in het noorden actief zijn hun steentje zouden bijdragen. We krijgen direct het akkoord voor het aanwenden van zijn MP en ook voor de dokter. Ik moet er hem even op wijzen dat de dokter toch iets moeilijker ligt, want dat er eerst moet nagegaan worden of hij wel met een Franse, medische ploeg kan werken. Al bij al een succes.

Nu blijken dat ook de andere kaarten veel problemen veroorzaken. De olifant wordt echter hapje bij hapje opgegeten.

Vanavond de eerste update briefing andere stijl. Op het einde wordt de oude ploeg naar voren geroepen voor een afscheidsgeschenk uit de handen van de commandant Battle Group. Weer felicitaties.

Het aantal aanvragen voor uitzonderingen op de militaire beschermingsmaatregelen begint te groot te worden. Ik besluit een e-mail te zenden met de vraag eerst goed over de aanvragen na te denken. Immers het dragen van een wapen, het beperken van nachtelijke uitstappen en het alleen op zending gaan, moeten uitzonderingen blijven. Natuurlijk wil iedereen een kaart die deze uitzonderingen toelaten, maar dit kan niet de bedoeling zijn.

's Avonds weer afscheid van een aantal Fransen genomen. Van de Deense dokter een bedanking voor mijn multinationale inspanning gekregen. Graag gedaan!

Woe 13 Jan 10: laatste KFOR Log Conferentie

De periode van de laatste keren breekt weer aan. In de aanloop naar deze operatie was er al zo'n periode en nu begint die opnieuw. Vandaag mijn laatste Logistieke vergadering in Pristina. En tevens mijn laatste optreden als briefer in het KFOR hoofdkwartier. Het belooft een lange dag met interessante en minder interessante topics te worden.

Zoals beloofd aan onze Amerikaanse verbindingsofficier, zou ik als inleiding een grap over de vele contractanten die ze gebruiken, vertellen. In de logistiek is het basisprincipe dat iedere eenheid door zijn land logistiek ondersteund wordt. Het adagio luidt: 'Logistics is a national responsibility'. Maar tijdens mijn bezoek aan het kamp Nothing Hill was het groot aantal KBR contractuelen die de Amerikanen daar ondersteunen, opgevallen. Ik had als grap verteld dat we voor de US Army het algemeen adagio moeten aanpassen naar: 'Logistics is a KBR responsibility'. Zo gezegd, zo gedaan. Met succes!

Als je goede briefings gegeven hebt, dan wordt er een zeker verwachtingspatroon opgebouwd. Het onderwerp was gezien de voorbije weken ideaal. We moesten immers over de logistieke uitdagingen bij de overgang naar een Battle Group spreken. Aangezien de meeste anderen gewoon brieven over hun Task Force of Battle Group, kon ik zonder me iets van de tijd aan te trekken het ganse gamma aan uitdagingen uitleggen: het verschil tussen een TF en een BG, de andere aanpak omdat alle logistieke middelen in NSE zitten, de nood om het aantal rapporten te verminderen door alleen data door te sturen, hoe ik Logistieke controle (LOGCON) in de praktijk zie werken, enz. Later kreeg ik vanuit het publiek te horen dat ik aan de verwachtingen voldaan had. Zeer helder en zeer concreet alles naar voren gebracht.

Na de vergadering heb ik de gelegenheid te baat genomen om mijn 2 nieuwe officieren het hoofdkwartier te tonen. Wie kunnen ze waar vinden? We worden zowaar door de J1 (hoofd personeel) uitgenodigd voor een tas koffie.

Bij de terugkeer in Novo Selo blijken de Fransen nog altijd te kampen met hun papieren. Helga is opgedraaid maar blijft koppig doorwerken. Een Fransman die lastig doet, krijgt de volle laag. Tevens blijft het probleem voor het vinden van een Franse S1 als een spook ronddwalen. Waarschijnlijk door het gebrek aan een operationele focus, blijven de verschillende chefs op hun strepen staan en is er nog geen beslissing genomen.

Ik bekijk het ganse gebeuren vanop afstand. Ben ik al aan het ontkoppelen van deze nieuwe groep? Overmorgen vertrekken de laatsten van de oude staf.

Don 14 Jan 10: De zwanenzang van de BCS

's Morgens een aantal afspraken gemaakt over hoe we het werk zullen verdelen. Er zijn immers een aantal dingen te doen en die moeten aangepakt worden. Aan de Griekse S1 de uitleg over de afhandeling van dossiers van lokale werknemers gegeven. Ik ben niet zeker of ze het allemaal begrepen heeft. Hopelijk komt dat

snel. Ze rekent nog te veel op Helga, maar binnenkort staat ze er alleen voor. Tussen Fransen. En dat kan een probleem opleveren, want sommige Fransen leggen uit onmacht de telefoon neer als ze horen dat ze Engels moeten spreken.

Zoals beloofd staan de Marokkaanse MP in mijn bureel. Een woordje uitleg over de werking van Fast Pelican. Ook hier zullen we een oplossing voor het taalprobleem moeten vinden.

Om 11u00 is het de bevelsoverdracht met parade van het 'Batallion de Commandement et Soutien' (BCS) dat ophoudt te bestaan want omgevormd naar het nieuwe, kleinere 'Detachement de Soutien National' (DSN). Ik was een beetje laat op het appel, maar doordat ik VIP was, kon ik langs achteren de tent inglippen. Deze keer stonden er geen stoelen. Zouden ze het begrepen hebben? Het was koud, maar niet te. Zowaar een dynamische parade op het einde.

Na de parade een receptie met speech en kadootjes. Weer moest ik iets in ontvangst nemen en weer de vele bedankingen. Inderdaad, ook van mijn kant want ik had in het begin geen goed oog in de Franse logistiek, maar ik heb mijn mening moeten herzien.

Overzicht over het gebeuren

Tijdens de receptie van gedachten gewisseld over Fast Pelican met de kolonel van de gendarmerie. Eveneens geprofiteerd om van iedereen waarmee ik contact had afscheid te nemen.

Aan de Belgische 'commandant' met de onmogelijk uit te spreken naam

In de namiddag mijn briefing voor morgen voorbereid. Morgennamiddag krijgen we immers bezoek van de 'deputy commander' KFOR voor logistiek en de baas van het nieuw logistiek hoofdkwartier. 2 generaals, hoog bezoek dus.

Ook een afspraak met de Deense dokter voor het organiseren van trainingen voor Fast Pelican in de komende twee weken.

Daarna een probleempje van drinkbaar water opgelost.

Ondanks zijn belofte heeft de Marokkaan blijkbaar toch niet het dossier van het opgedoekt Frans kamp aan het hoofdkwartier bezorgd. Op zoek naar het bewijs van de overdracht naar UNMIK.

Na de update briefing klamp ik de Amerikaanse verbindingsofficier aan voor een oefening in hun gebied. De Deense tweede in bevel (DCOM) is geïnteresseerd in de oefening en wil als toeschouwer aanwezig zijn.

Terug een afscheidsdrink. Het begint eentonig te worden.

Vrij 15 Jan 10

Vandaag de verderzetting van de overdracht van kennis en de manier van werken.

In de terugkeer van de aanvragen bemerk ik dat de commandant van de Battle Group een andere kijk op de lokale uitzonderingskaarten heeft. Ik besluit om van zijn bezoek morgen te profiteren om mijn kijk op de zaak te geven. Wachten dus.

Mijn briefing voor straks herbekijken.

Tevens proberen een antwoord te vinden op de vraag hoe ik de logistieke situatie in de BG moet briefen. Er zijn immers een aantal fundamentele verschillen en daar moet ik mee rekening houden.

Ik ga vroeg eten want het hoog bezoek wordt om 13u00 verwacht. Uiteindelijk blijkt het dat we niet op de koffie moeten aanwezig zijn. We hadden dus 30 min later kunnen gaan eten.

De briefing aan de 2 generaals ging goed. Ik denk dat ik mijn boodschappen heb kunnen overbrengen. In ieder geval waren ze een zeer geïnteresseerd publiek. De chef van het nieuw logistiek hoofdkwartier vond het spijtig dat ik binnenkort vertrok. Hij kon me wel gebruiken. Op het einde vroeg de nieuwe chef Ops om een extra analyse. Weer werk.

Door de daaropvolgende drukte vergeet ik mijn kappersafspraak. Met een beetje geluk kan ik het misschien nog halen. Gelukt!

In de wereld van de ID kaarten beginnen de Fransen te begrijpen hoe het werkt. Ons voorstel van een nota vindt langzaam zijn toepassing.

Tijdens het avondmaal hoor ik het nieuws dat de Belgen de auto's die ze in Kosovo achterlaten zullen pletten. Om legale problemen te vermijden gaan ze jeeps die voor bepaalde dorpen van levensbelang kunnen zijn, gewoon vernietigen. Ik volg de redenering niet.

Tegen 20u00 komt de sectie personeel met de uitbetaling van de voorschotten. Uit het gesprek blijkt dat de sfeer in het Belgisch detachement niet zo goed is.

Zat 16 Jan 10

Vandaag een drukke dag. Gelukkig heeft Albert de Franse adjudant onder zijn hoede, zodat ik slechts 3 mensen moet 'opleiden'. Door de verandering van procedure moet ik overleggen met de Franse inlichtingendienst en de overeengekomen werkwijze aan de Griekse S1 uitleggen. Zo kan Helga blijven doorwerken.

Gelukkig vinden we tijd om met zijn allen een break te nemen. Daarna krijgen we de oude en nieuwe commandant BG op bezoek. Ik stel iedereen voor en leg onze taken uit. Tevens profiteer ik van de gelegenheid om hem in te lichten over de meest dringende problemen. Mijn opvolger en ik worden daarna voor het middagmaal uitgenodigd.

De rest van de namiddag gaat op aan allerlei kleine dingen. Geen grote projecten maar wel druk.

De nieuwe briefing heeft bijval. We kunnen de layout behouden. Goed nieuws. Ook mijn analyse over de vermindering in kwalificaties in de staf verrast de aanwezigen.

Zeker de treffende en humoristische samenvatting 'we hebben een generaal en aan aantal kolonels geruild voor sergeanten' werd gesmaakt.

De Franse chef Ops stond er op dat hij zijn 'schuld', een Leffe, zou mogen vereffenen (herinner je het voorval nog?). Dus een aperitief in de bar en opnieuw afscheid nemen van het slinkend aantal 'oude' Fransen. Met een aantal overblijvers gemijmerd over de veranderingen in de nieuwe groep.

De sirenenzang naar huis begint als muziek te klinken.

Hoewel het niet mijn bedoeling was, laat terug naar mijn container gegaan. Nog met Calle geSkyped. Ze was niet echt tevreden, want blijkbaar hadden de kinderen op mijn gewacht. Jammer.

Zon 17 Jan 10

Deze zondag was ik van plan om uit te slapen. Dit is me niet echt gelukt, want Albert kwam me vroeg storen omdat hij de sleutel van mijn bureel wou. Een tweede poging werd onderbroken door Henrik. Deze Deense collega vertrekt vandaag naar huis en wou nog afscheid nemen. Dan maar besloten om op te staan.

Na een evaluatie van het materieel dat mee naar België moet en in het vooruitzicht van de verhuis voor 1 week, besluit ik op aanraden van Helga om een paar collis te maken. Door deze naar België te sturen kan ik mijn bagage beperken. Tevens kan ik zo enkele flessen die ik cadeau gekregen heb, verzenden zonder over de limiet te gaan.

De nieuwe bevelhebbers?

Van de kalmte geprofiteerd om te gaan lopen. Het was al een tijdje geleden, zodat het weer moeilijk ging. Een douche genomen en dan gaan eten. Onze Deense tafelenoten nodigden ons uit voor een tas echte koffie. Een uitnodiging die we niet konden afslaan. Ze wezen ons op een grap die met de foto's van het commando uitgehaald was. In de inkomhal van het hoofdkwartier hangen de foto's van de bevelhebbende officieren, maar blijkbaar zijn die recent veranderd. Na het bekijken van het bord is het duidelijk dat het om een grap van de club van de luitenanten gaat. In het Franse leger is het de traditie dat de luitenanten een clubje hebben. Dit clubje steekt af en toe de draak met de gevestigde orde.

In de namiddag mijn briefing voor morgen over de werking van de Fast Pelican gemaakt. Door de wissel is er nu een bijna compleet nieuwe ploeg zodat die een opleiding moeten krijgen. Nog een paar problemen in verband met de computers van de S1 opgelost en dan aan het schrijven van mijn weekboek begonnen.

's Avonds valt er smeltende sneeuw uit de lucht. Maken we misschien toch nog kennis met de Kosovaarse winter?

Hoesy

'Inzicht in een probleem is omgekeerd evenredig met de kans eigenaar ervan te worden.'